

Előfizetési árak.

Helyben házhoz hordva:

Egész évre . . . 12 frt — kr.
Fél évre . . . 6 frt — kr.
Negyed évre . . . 3 frt — kr.
Egy óra . . . 1 frt 10 kr.

Vidékre postán küldve:

Egész évre . . . 14 frt — kr.
Fél évre . . . 7 frt — kr.
Negyed évre . . . 3 frt 50 kr.
Egy óra . . . 1 frt 20 kr.
Egyes számok ára . . . 6 kr.

POZSONY

Politikai, társadalmi és közgazdasági napilap.

Megjelen minden köznapon, délutáni 5 órakor.

Szerkesztőségi iroda

és
kiadó hivatal:
Barát-utca 5. sz., I. emelet.
Kéziratokat nem küldünk
vissza s leveleket csak bér-
mentve fogadunk el.

Hirdetési díjak:

Négyhasábos petitsor egy-
szeri beiktatásért 10 kr.
A nyílt térben egy petitsor
ára 25 kr.

A „POZSONY”

1884-diki, második évfolyamára új előfizetést nyitunk.

Előfizetési árak:

Helyben:		Vidékre:	
Egész évre	12 frt — kr.	Egész évre	14 frt — kr.
Fél „	6 „ — „	Fél „	7 „ — „
Negyed „	3 „ — „	Negyed „	3 „ 50 „
Egy óra	1 „ 10 „	Egy óra	1 „ 20 „

Egyes számok **6 krajcáron** a kiadóhivatalban és **Rossmann** papirkereskedésében kaphatók.

A „Pozsony” kiadóhivatala.

Tette föl!

Budapest, jan. 6.

(T.) Mostani helyzetünk nagyon hasonlít ahhoz, melyben a 60-as évek elején találtuk magunkat.

Akkor a germanizálás- és a jogeljátszás elméletével kellett farkasszemet néznünk s „a nemzet bölcsesége” megteremtette a „jogfolytonosság” jelszavát, a magyar társadalom pedig a nemzeti véset által tette érezhetővé azon tömör egységet, melyben bevehetetlen erősséget találtunk az ellenünk intézett ostromok alatt.

Nem volt akkor közöttünk pártviszály, nem vitatkoztunk akkor pártprogramok fölött: az ellenség azt kiálta ránk, hogy meghaltunk, mi viszont azt kiáltók vissza, hogy élünk, még pedig a mi életünkben van az ő fönnmaradásuk záloga is.

Csak miután az ellenséges fővelk döntő csatája véget ért; miután a legfőbb nehézséget útunkból elhárítottuk, csak akkor fogtunk a részleges munkálatokhoz.

Tárca.

Mit ér...

Mit ér a rózsafa,
Hogyha nincs virágja?
A virágtalan fát
A kertész kivágja.

Az én életem is
Egy virágtalan fa,
Csupán a reménység
Levele nő rajta.

Se télen, se nyáron
Nem hoz ez virágot...
Nem is téssz vele kárt,
Halál, ha kivágod!

Várady Ferenc.

A szofievkai zsidó.

— Regény. —

Irta: Rouslane B.

Franciából fordította: Livia.

I. FEJEZET.

Vastag hóréteg borítja a földet; oly teljes szélcsend uralkodott, hogy a nagy hópíhek nyilegyenesen hullottak alá, annélkül, hogy csak legcsekélyebb szellőcskék is ütköztek volna. A pusztán, a kihalt növényzet nagy temetőjén óriási szemfödőként ter-

Vajha nem követték volna el ezek között a legvégzetesebb hallgatók, — a zsidók emancipálását! Most nem volnánk ott, hogy állami és társadalmi létünk végveszélyének elkerülésével kelljen egyértelműnek látnunk a zsidóság ártalmatlanná tételét; most nem volnánk ott, hogy még nagyfontosságú nemzetközi kérdések is másodrangúakká törpülnek előttünk, azon gyorsan harapódzó mételey pusztításával összehasonlítva, mely közéletünk minden ágában mutatkozik.

Most épen oly egyakarátú nemzeti erélyre van szükségünk, amilyent a hatvanas években tanúsítottunk; a társadalmi és állami élet minden mozzanatában mindenekelőtt a zsidóhatalom megtörésére irányozzuk figyelmünket.

És ennek két útja van.

Legelső teendőnk az elzsidósodott Tiszakormány megbuktatása.

Az az erkölcsi elfajulás, melynek ez a kormány már egészen zsákmányává lett, csaknem minden intézkedéséből kilátszik ugyan, de sehol sem tűnik elő világosabban, mint a magyar államtisztviselők statisztikájában, melyből láthatjuk, hogy közhivatalainkban is rémisztő módon kezd burjánozni a zsidó gyom s ha elejét nem vesszük, ma-holnap kiirthatatlanná lesz.

Nézzük csak például a magyar kir. államvasutak főhivatalát. Ott a tisztviselők egy ötödrésze zsidó. Tehát a 6—700 ezernyi zsidóság, mely az ország lakosságának csak 21-ed részét teszi, egy ötödrészben veszi igénybe az állami közhivatalokat! S ki annak az oka? A zsidó természetben gyökerező, szentelen tolokodáson kívül maga a Tiszakormány, mely túlságosan nagy számban zsidókkal tölti be a hivatalokat. Azért mondom, hogy legelőször is a Tiszakormányt kell a mélyseges poklok fenekére kergetnünk.

Másod sorban társadalmi és helyhatósági úton irtsuk a zsidó gyomot.

Ime ott van a zalamegyei Sz.-András nevű község példája. Ez a derék község

jengett a csillogó hótakaró; a legcsekélyebb nesz sem volt hallható, még csak madárrepülés sem zavarta a természet halotti csöndét; a lég szárnyasai sem voltak láthatók a kietlen sivatagban.

Jobbra, egészen messze távolban szórványosan homályos pontok látszottak, alig észrevehetőleg emelkedve a láthatáron, melynek halavány szürkülete itt mintegy összefolyt a föld fehér csillogásával. Vajon vadállatok odúi vagy emberi lakok voltak-e azok? Hogy a félig hóba temetett idomtalan tömegek mit jelentettek, azt kitalálni bajos volt volna.

Egészen egyedül törtetett keresztül egy férfi a fehér sivatagon.

Még csaknem serdülő ifjú volt, lankatag tagjai viaszos vászonba takart batyu terhe alatt görnyedeztek, melyet vállán emelt. Sáppadt, sovány arca gyakori koplalásra mutatott; végtelen nyomor és küzdelem jelei ültek vonásain; szemeiben, melyek egy végvonaglásban levő vadnak féltékenységét fejezték ki, lízas fény csillogott. Hosszú, fekete haja, melyről az olvadozó hó csöpögött, nyakához volt tapadva; két fürt két felől arcáról lógott le, még föltünőbbé téve soványságát. Reszketve húzta jobban össze vállain hosszú, kopott kaftánját, melynek varratai közül a víz finom csöppekben szivárgott, hogy legelső szegélyénél megfagyva, mintegy rojtot képezzen.

Hirtelen térdre rogyott a vándor, ereje egészen kimerült. Fejét lecsüggesztve, darab ideig guggoló helyzetben maradt. A hó lassan tovább is hullott

kimondotta, hogy hús-, bor-, sör- és pálinka mérési joggal egybekötött keresnáltatási jogát úgy bocsátja 10 évre árverés alá, hogy az árverelők között zsidónak nem szabad lenni.

Eza legsikeresebb s leggyakorlatibb módja a zsidók kipusztításának. Járjanak el így más községek is, épen így tartózkodjanak a zsidóktól egyesek is és fogadom, hogy egy zsidót sem kell lebunkózni, mert elpusztul az magától is.

Tisza Kálmán tegnap is kihallgatáson volt Bécsben az uralkodónál, ma pedig reggel visszatért Budapestre.

Az osztrák mágnások, kik indigenátusi joguknál fogva a magyar főrendi házba készültek, nem jönnek el. Ez nagy öröme hangolta a zsidó sajtót. Az tartjuk, hogy arra a nagy öröme semmi okuk sincs. A magyar főrendi ház senki segítségére sem szorul akkor, midőn hazafias és valóban honmentő kötelesség teljesítéséről van szó.

A horvát tartománygyűlés a jövő szerdái szünetet tart; akkor veszi elő a budget-provizóriumot. A bizottság azonban tovább folytatja tanácskozását a Vojnovics-féle indítvány fölött s valószínűleg a királyi biztosság elleni tiltakozásban és a kiegyezés átvizsgálásával megbízandó reginkoláris küldöttség kiküldetésében fog megállapodni.

A tonkingi ügyben fordulat állott be. Cseng marquis sürgönyöket kapott Pekingből, melyekben meghatalmazza a kínai kormányt, hogy hozza ajánlatba Franciaország kormányánál Anglia vagy az Északamerikai Egyesült Államok közbejárását.

„Halt's enk tzom!”

..... jan. 6.

Tisza Kálmánnak kormányférfiúi gyengeségei, vagy mondjuk erősségei közé tartozik az is, hogy minden újkor ékesszólóan meggratuláltatja magát. Nem is találunk

s végre elfődte őt egészen, úgy hogy egyébként sem látszott, mint egy kis fehérdombocskának. Tagjai megmerevedni kezdtek s menynyire el volt fáradva, menynyire kerülgette az álom!... De ő még fiatal, ő még élni akar, ragaszkodik az élethez. Kétségbeesetten forgatja szemeit mindenfelé. Nem találhatna ezen pusztaságban valami menedékhajlékot?

Amott, a messze távoltságban észreveszi a feketéllő pontokat.

„Meg vagyok mentve?” kiált föl.

Keskeny és hidegtől elkéült ajkai gyöngye mosolyra vonultak. Minden erejét megfeszítve, föl-emelkedett, lerázta ruhájáról a havat s azon iránynak vette útját, amelyen falut sejtett.

Hosszas vándorlásában gyakran megbotlott s el is esett a fehér hősikságon, ahol ösvénynek még csak híre sem volt, úgy hogy néhol nyakig süllyedt a hóba; de megint csak föltápázkodott, szemeit mindig azon fekete pontokra függesztve, melyeket annál világosabban ösmert föl isbáknak*), mennél közelebbre ment hoszájuk. Az a remény, hogy ott majd kipihenheti magát, új erőt költsönzött neki útja folytatásához.

Már éj volt mikor Szofievkába ért. A falu elején a homályban észrevett egy nagy, kétemeletes házat, melyet térs kert környezett. Egy percig habozva állt meg, noha a kert rácskerítésének ajtaja nyitva volt, de a befagyott ablaktáblákon át ki-

*) Orsz. pörházak.

semmi kifogásolni valót abban, ha a miniszterelnök ur ily üdvözlésekben kedvét leli; mi azon ép úgy fen nem akadunk, mint nem ütközünk meg, ha újévkor a betűszedő gyerekek a szerkesztőt agyongratulálják. Amt a betűszedő gyerekek megtesznek, mért ne tehetné meg azt a szabadelvű párt nevében Bánffy Béla gróf, főleg ha Tisza Kálmán ur nem is haragszik érte.

És ha Bánffy Béla gróf üdvözlésében csakis érzelmeket tolmácsolt volna, bizony nem törödnénk vele, de mert gratulációjának, már amennyire tőle tellett, politikai színezetet is iparkodott költsönözni, mi azon gratulációt épenséggel nem tarthatjuk olyannak, a mihez ami részünkről is néhány szó ne férne.

Ezeket előre bocsátva, minden tartózkodás nélkül kénytelenek vagyunk kijelenteni, hogy a gratuláló gróf ur azon szavai, melyek a politikát is érintik, igen észrevehetőleg, és nem csekély hallucinációra engednek következtetni; ami azt jelenti, hogy úgy a kormány, mint megjebuzesodott pártja érzik, hogy a talaj inogni kezd lábaik alatt, hallani vélik a kellemetlen recsegést, mely összeomlással fenyegeti azt a kártyaházat, aminek pseudoliberalizmus a neve, s melyet a zsidóság érdekében és nagy öröme, anynyi jeles erő, a pártfegyelmet a haza legszentebb érdekeinél többre becsülve, valóban jobb ügyhöz méltó kitartás- és lelkesedéssel támogatott. Különbön egyáltalán érthetetlen, mire valót volt úgy az üdvözlő, miut üdvözlőtnek részéről, azon burschen-féle „Halt's enk tzom“-nak oly nyomatékos és ismételt hangoztatása, ha Tisza s pártja oly nagyon szilárd alapon állanak, és oly szent meggyőződésök, hogy amit tettek, a haza legszentebb érdekében tették.

Am bocsánat, de ami meggyőződésünk meg ez: ha ok a haza legszentebb érdekeinél azt tartják, hogy adónkat, mely már eddig is elviselhetlen, még újabb adóval emeljék; hogy a keresztény népek vérebe a fertelmes zsidó vért csepegtessék; hogy Izrael érdekében egy szabad nép legszabadabb institutióját, a szólás- és sajtó-szabadságot korlátozzák: — úgy kívánjuk, hogy Tisza s pártja akár még ma hanyatt essék, s temetkezzék gyilkos rendszerével és politikájával a feledékenységnek oly sötét gödrébe, melyből nincsen többé feltámadás!

Hjah! de Tisza még élni s uralkodni akar, azért intette s kérte körébe gyűlt s megdresszirozott mamelukjait: barátim, tartásokat össze, s támogatásokat engem, mert úgy a saját, mint a haza szent érdekében, még kellene, még szeretnék maradni. (Elhiszszük!) A ti vakbuzgó s engedelmes magatartástok

sugárzó lámpafény ellenállhatatlan varázserővel hatott rá.

Ez a kastély nem lakatlan, gondolá magában, s egy uraság minden esetre hamarabb ad nekem hajlékot, mint egy szegény paraszt.

Egyenesen a kastélynak tartott. Mikor már csaknem az ajtóhoz ért, két nagy kuvasz szörnyű ugatással rohant rá. Hiába csitította őket, egyre mérgesebben csaholva csattogtatták fogaikat s minden pillanatban attól tarthatott, hogy inába ragadnak.

„Istenverte keresztény kutyái!“ dörögött a fiatal ember.

A hangos ugatást a kastélyban is meghallották; az ajtó kissé megnyílt s egy kíváncsi szolga tekintett ki.

„Hektor! Cézár! Mi bajotok?“ szólt az ebekhez, melyek élénk farkcsóválás közben még hangosabban csaholtak.

„Mit keresesz itt? Mit akarsz? folytatá tovább, amint a lármának okát fölismerte.

„Én szegény kalmár vagyok; már halálra kinezott a hideg és fáradság. Kérlek, adjatok erre az éjre szállást,“ felelt a fiatal ember halk hangon, fölmenve az előcsarnokba vezető lépcsőkön.

A szolga, aki fejét a félig nyitott ajtón még mindig kidugva tartá, éles szemekkel vizsgálta az idegent.

mellett még sokat tehetünk, amiket, a multak után itelve, nem tehetünk. Aminek, a multak után itelve, nem lehet más értelme, mint hogy te, tátott száju mameluk had, a te segítségeddel már eddig is nyomorgattam s pusztítottam, a nemzetet; most befejezésül, ha nem vonod meg tőlem támogatásodat, még szorosabbra akarom húzni azt a hurkot a nemzet nyaka körül, hogy egészen megfojtsam; a ti támogatástokra van szükségem, hogy a keresztény vért a zsidó vérrel, ha török, ha szakad, összelegyítsem, hogy sem e haza, sem pártunk a hozzátok hasonló amfibiumokban soha meg ne fogyatkozzék; meg akarom, s azt a középkori sötétségben botorkáló főrendi házat meg is kell rendszabályoznom, hogy tanuljon meg ő is Tisza Kálmának hódoló, vak eszköze lenni; még némely mamelukjaim irányában is tartozásaim vannak; a zsidókat plane fel kell magasztalnunk, hisz azon cudar irány mellett, melyet a közvélemény kezd felvenni, úgy is már csak a zsidók tolják és huzzák még szekereinket. Az átkozott antiszemitákra pedig csak most kerülne a sor, hogy a legnagyobbtól a legkisebbig bilincsekbe verjem. Azért hát szeretett barátim, tartásokat össze; a ti bizalmatok eddig drága volt előttem, ezután kétszeresen fogom tudni méltányolni mamelukságtokat.

Mi is azt mondjuk nektek, csak tartásokat össze! Tisza és szolgálékú pártja, csak tartásokat össze, hisz a ti összetartásokban rejlik a mi erőnk, hatványozódik a mi tekintélyünk, hatalmunk. Mert mi, az ország antiszemitái mondjuk nektek, hogy Tiszánál és pártjánál derekabb korteseket a mi ügyünknek senki sem adhatott volna. Bátran mondhatjuk, hogy a mi az antiszemitizmus terjedését illeti, Istóczy elé legeslegesnek Tisza Kálmánt kell állítanunk. Akarva, nem akarva, tudva nem tudva, Tisza Kálmán az ország első s legnagyobb antiszemitája. Mert soha ember, soha államférfi ellenkezőbb eredményeket nem ért el, mint épen ő, t. i. Tisza, s vaksi pártja.

Azonban, más szempontból itelve meg az eseményeket, Tisza Kálmán úrnak azon nyilatkozatára, hogy ha a küszöbön levő választások után netalán pártja kisebbségben maradna, és ha a haza haszna úgy hozná magával, ő kész lenne a miniszterelnöki széktől is megválni, készségesen kijelentjük, hogy ezen elhatározásával, a zsidókat és pártját kivéve, az egész nemzetet a lehető legnagyobb öröme hangolná. Legyen meggyőződve, ha e kívánatos lépésre végre valahára mégis el tudná magát szánni, ha nem tartaná magát még mindig gondviselés szerű férfiúnak, akkor, noha az embereknek az idén kevés takarmányféljék termett, de ezen örvendetes tény beálltával, még azt a

„Eredj akárhova, zsidó! No bizony, még csak ilyen csavargókra volna szükségünk!“ kiálta rá durva hangon.

Hosszú haja és kaftánja elléggé jelezte a fiatal ember nemzetiségét, aki most az elutasításra kétségbeesett jajveszékélsébe tört ki.

„Eresszettek be, ha csak egy órára is; nem teszek én nektek semmi kárt sem“ esdeklött szívszaggató hangon.

Érezte, hogy tovább, egész a faluig menni ereje nincs.

A szolga átkozódva dörögött s már épen be akarta csukni orra előtt az ajtót, amint egy idegen kéz erősen félretolta az ajtótól. Egy szigorú hang kérdezte, hogy mi történt s a küszöbön egy magas, testes fiatal férfi alakja jelent meg. Annélkül, hogy a szolga feleletére várt volna, figyelmesen szemügyre vette a szerencsétlen kalmárt, aki az ajtó előtti lépcsőn összerogyott. A zsidó arcán a remény pirkanata villant meg és ismétlé föntebb kérését.

„Jőjj be! Hozott Isten!“ mondá Kortsenko komolyan.

Lehajolt a fiatal emberhez, hogy fölsegítse.

„Szégyeld magad, Nikita, hogy ilyen szerencsétlen embert el akartál utasítani“, mondá szemrehányó hangon szolgálójának.

„Igen ám, de az ilyen szerencsétlenekről az

keveset is szívesen ajánlanák fel örömtüzeknek.

Tehát csak: halt's enk tzom!

Ami pedig az antiszemitizmust illeti, melyről Tisza K. úr szintén kegyes volt új évi válaszában megemlékezni, noha nem kívánjuk, hogy neki még sokáig gondokat okozzon, egyről határozottan biztosíthatjuk, hogy az antiszemitizmust rohamos terjedésében, a zsidó korrupcióval szemben a ker. világpolgárosodás zászlója alatt megindult magasztos, elvi küzdelmeinek közepette semmiféle hatalom többé vissza nem tartja, **az győzni fog**, Tisza Kálmánnak pedig **buknia** kell.

Kudlik János.

Lapszemle.

A „Pécsi Figyelő“ jan. 5-diki számában az antiszemitikus mozgalomról írva cikkét a következő figyelemre méltó sorokkal végzi:

„Ha az intelligencia áldozatkészen átvenné kezébe az antiszemita mozgalom vezérlését, kétséget nem szenved, hogy a választandó alsóház arképe gyökeresen megváltoznék, s a pártok másként sorakoznának; kétséget nem szenved, hogy az alkotandó törvények alkalmas szelentyük lennének, nehogy a túlfeszített gőzkazán erőszakosan szétrobbanjon, a zsidók és zsidószövetkezetek még hazamosabb időig elkerülhetnék az általuk saját fejük fölé tornyosított veszedelmet; azonban úgy, amint a dolgok most állanak, a forrongó kazán szelentyű hiányában okvetetlen s nagy erővel fog szétrobbanni, csak az idő kérdése az, melyet pontosan nem lehet megfejtani. Ha pedig ez általános robbanás ideje, mely azonban nem oly nagyon távoli, bekövetkezik, akkor a kormány nem rendelkezik annyi katonai és zsoldársággal, mely képes lenne azt megfékezni, jó lesz a kormánynak ezt előre jól megfontolni, de azt is, hogy a robbanástól leginkább egy bekövetkező nagyobb háború esetére kell tartani, mert az elkeseredés netovábbjái fokozott, mindenéből kifosztott proletár-elemtől nem várhatni annyi hazafiságot, hogy ne használja fel a céljaira legkedvezőbb időpontot.

A „Népjog“ január 4-diki számában „Az igaz párt“ cím alatt a többi között ezeket írja: „A nemzeti közszellem hatalmas ébredése föltartóztatja utjukban a veszni indulókat; a mozgalom új helyzetet, új pártokat támaszt, egyik párton áll az, melynek zászlajára van írva a haza szent érdeke, a kereszténység védelme, a nép megmentése. — a másikon, zsidó uralom, a kereszténység és nemzeti érdek cinikus megvetése, a zsidók bálványának, az aranyborjúnak — imádása. Hatalmas mind a két párt: egyiknek fegyvere a szent lelkesedés és meggyőződés törhetetlen ereje, s az örökké diadalmos önzetlen erény, — a másiké zsidó kegyet hajhászó kormányhatalom, a megvásárolt lelkek rajszolga hada, s azok az alvajárók, kiket a zsidó furfang a liberalizmus folytonos hangoztatásával kábított el. Hol lesz a győzelem ez élet-halálharcban?! — A közel mult napok tapasztalata örvendetes jelenséget szolgáltatott erre nekünk. A szempei és kecskeméti választások tanuskodnak arról, hogy nincs a világon erősebb hatalom, mint

ember sohasem tudhatja, hogy miben sántikálnak“ válaszolá Nikita.

„Hallgass! Készíts neki azonnal vacsorát és ágyat. Hisz csaknem meg van fagyva“ vágott szavába Kortsenko.

A házi úr karjára támaszkodva lépett a zsidó a kastélyba.

Reszketett és fogai vacogtak.

„Köszönöm! Köszönöm!“ dadogta dideregvé.

Kortsenko meleg szobába vezette s levetkőztette Nikita segítségével, aki csak vonakodva teljesítette körülötte ezt a szolgálatot

Miután gondosan betakarta s egy csésze meleg theát vele megitatott — a szerencsétlen ember egyebet nem volt képes lenyelni — jó éjt kívánt neki.

(Folytatjuk.)

A csokoládé története.

A csokoládét Amerikából hozták. Az ős mekszikóiak még a legrégibb időkben kakaófa magból, kukoricaliszt és vaniliából készítették a csokoládét, s mint chokolatát (choco-kakao meg latl-viz) szívesen itták.

Mikor Fernando Cortez Mekszikót elfoglalta, akkor hozták át a csokoládét Európába és pedig előbb Spanyolhonba 1520 körül. Hosszu időn, talán egész századig, csak a Spanyolok és Portugallok élvezték ezen új delikateszt; de a 17-ik században

az, mely a nép erkölcsére és lelkesedésére támaszkodik! — A nemzet lelkiismerete tagadhatatlanul fölébredt, s utjából eltávolít minden akadályt és győz. Győzött Szempcen, hol az ezelőtt mindig a kormányval szavazott nép lerázta elfogultságát, s az antiszemitaizmus zászlóját diadalra juttatta; győzött Kecskeméten, hol a függetlenségi párt országgyűlési klubjának tekintélye alól szabadította fel magát — mert belátta, hogy a függetlenség zászlóját bitorlók lobogtatják, kik annak égése alatt szolgálják azt az irányt, mely a nemzet erőit, érdekeit, szent hagyományait érdekből, zsidó mammon imádásából elárulja. „A függetlenségi antiszemita párt” ma a magyar nép nemzeti pártja, melyet nem egyes hatalomra vágyók önérdéke, de a nép lelkiismerete támasztott, melyben benne van minden jó, mint a „Miatyánkban” s melynek egyetlen, első és utolsó imádsága: Add uram nemzetünk szabadságát és függetlenségét, de szabadíts meg bennünket a gonosz zsidótól, hogy magyar hazánkban egy szívvel lélekkel imádhassuk a kereszténység jóságos és hatalmas Istenét, ki győzelemre juttatja az igazságot közöttünk!”

Mai számunk tárcájában Rouslane B. világhírű regényének közlését kezdjük meg Livia fordítása után. Ezen alnév alatt egyik nevezetes hölgyirónk közreműködését sikerült lapunk számára biztosítanunk.

Vegyések.

— A „Pozsonyi Toldy-kör” tegnap tartá rendes évi közgyűlést, mely egyszersmind a tisztújítást is megejtette. Az eddigi tisztviselők mind megmaradtak csupán a főjegyző határozott lemondása következtében kellett új választást tenni. A közgyűlés a kör főjegyzőjévé dr. Pávay Gábort választá.

— **Tűzvész.** Felbári tudósítónktól jan. 6-iki keltezzel a következő sorokat vettük: „Szombaton, azaz 5-én esti 8—9 óra közt a szomszéd N.-Bodak községben tűz ütött ki. Mészáros Péter, ottani tehetős gazdának háza teljesen leégett. Megmenteni semmit sem tudtak, minthogy a tűz hirtelen lángba borítá az egész házat. Lovai, tehenei, egész téli élelem, gabna, liszt, zsir stb. mind semmivé lett. Minthogy a nevezett gazda még nőlen, ugyanazon este leánynezőben volt. S mire haza tért mindene porrá égett. A kár ezrekre megy.”

— A pozsonyi tanító-egylet f. hó 9-dikén, azaz jövő szerdán saját helyiségeiben rendes havi, közgyűlést tart. A tanácskozás tárgya: A hanyag iskolázás okai és orvosszerel.

— **Szunyogdiban és Főréven** a tűzoltó egyletek bálóját rendeznek, és pedig az első, a szunyogdiaké folyó hó 12-dikén lesz a Konpauer-féle vendéglőben, a főrévéké pedig febr. 2-dikén az ottani Pingitzer vendéglősnél.

lassankint már tovább is terjeszkedett, különösen Olatz- és Frankonban.

Franciaországban, hol később a csokoládé gyártásra a legnagyobb virágzásban volt, 1660-ban igen ünnepélyes módon honosították meg. Ugyanis Mária Terézia, IV. Fülöp spanyol király leánya, midőn XIV. Lajossal, mint vőlegényével legelőször találkozott, egy gyönyörű szelencét adott neki, telve ilyen édességgel, jegyajándékkal. Nem sokára ezután XIV. Lajos király asztalán a csokoládé igen nagy becsben állott, de ellenkezőleg ő maga, t. i. Mária Terézia, aki a csokoládét hozta, bájnékül és korlátolt tehetségű lévén, nem volt kedvelte a királynak. Lajos király őt sohasem szerette.

A római katolikus klérus a csokoládé terjesztése ele Európában sok akadályt gördített, nem azért, mintha tán a csokoládét ártalmas itálnak tartották volna, hanem mert nem tudták, hogy a csokoládé ivása a bójtben megengedhető-e. Azért a tudós pater Braukvacio 1664-en egy hosszú művet írt, melylyel a csokoládé terjesztésére előnyös határozatot provokált: Liquidum non frangit jejunium. (Leveses tárgyak nem rontják meg a bójtöt.)

Ennek következtében a csokoládé csakhamar úgy a nagyvilág, mint a klérus előtt kedvenc itallá válván, a 18-ik században a bójt felett győzedelmeskedett s a mai nevezetességre jutott. Most már jelentékeny csokoládégyárak működnek Bécs, Páris, Bajor, Drezda, Berlin, Köln, Turinban és más több helyen.

— **Károlyfalva vidékén** már egy hét óta nyomoz a rendőrség valami véres bűntettet, mely most már csaknem bizonyossággá lett. A többi között ugyanis egy molnárlegény is odament a gyanús helyre s a Duna partjára érve, a vízben valami sötét tárgyat vett észre, amit azután sikerült, is kihúznia. Az nem más volt, mint egy fekete, női ruha, melyről egy kapocs kiányzik. A tett helyén azonban már napok előtt találtak a többi között egy kapocot is, mely erőszakkal volt valami ruháról letépvé, mert vele együtt egy darabka a ruhakelméből is kiszakadt. Ez a kelmedarab egészen olyan, mint a vízből kihúzott fekete ruha szöveve. A vizsgálat még mindig foly.

— **A pozsonyi magyar közművelődési egyesület** a múlt szombat esti óráiban választmányi ülést tartott mely néhány nevezetes határozatot hozott. Ötös bizottságot küldött ki, hogy a gyermekkeretek kérdését tanulmányozza, s tudományt szerezzen azon községekről és uradalmakról, melyek ilyen alapnevelő intézeteket berendezni és anyagilag is támogatni hajlandók. Továbbá határozatilag kimondá, hogy az alapszabályokat magyar, német és tót nyelven közzéteszi, a tanfolyagot felszólítja azon iskolák megjelölésére, ahol magyar segédeszközök leginkább hiányoznak. Végre elvileg kimondá, hogy a pánszláv sajtó termékeinek ellensúlyozására népszerű nyomtatványokat ad ki s ezen célra már több tag kész dolgozatokat is ajánlott föl.

— **A Vörö-kereszt egylet** pozsonyi fiókjának választmánya holnap, delutáni 3 órakor a városházi Apponyi-teremben rendes tanácskozást tart.

— **Salameai bíró.** Folyó évi január hó 10-én a helybeli városi színházban a „Salameai bíró” kerül színre, mely alkalommal Baummeister, a híres bécsi színész lép föl. Az előadás jótékony célú s tiszta jövedelme a helybeli evang. kórház- és árvaleányintézetnek van szánva.

— **Öngyilkossági kísérlet.** Fejecs Antal czímadiamestert a múlt szombaton a Virágvölgy városrészben elalulva találta meg egy rendőr az utcán és beszállította az országos kórházba. Ott a vizsgálat kiderítette, hogy a szerencsétlen ember választóvizet ivott, hogy magát megölje. Tettének okát nem mondá meg. Bajosan lesz megmenthető.

— **Pár nap előtt** 80—90 forintnyi összeg vezett el részint 10-es részint 5-ös bankjegyekben. A becsületlen megtaláló, kinek szabályszeres jutalomdíjhoz van joga, sziveskedjék a kapitányi hivatalban jelentkezni.

— **Az „Egyetértés”,** mint a „Függetlenség” írja, a bukás szélén áll. Az egész főváros arról a fizetésképtelenségről beszél, melybe Csávolszky Lajos lapjával az Egyetértéssel jutott, maga után rántva Sembery István orsz. képviselő mellett több függetlenségi párti képviselőt, és több vidéki földbirtokost. Érdekelve van e fizetésképtelenség által, kisebb-nagyobb összegekben csaknem valamennyi nagyobb városbeli pénzüzetet. Az összegek nagyságáról fogalmat adhat, hogy csak Sembery István csegei birtokára a földhitelintézet 250.000 forintnyi követelésén kívül még több, kisebb összeg van táblázva, s azonkívül, Csávolszky Lajos jegyeztetett föl kétes girók fejében 160.000 forintot, melyet a hitelezők polgári uton kívül szándékoznak megtámadni. Ezeket a tekintélyes összegeken kívül, a másik birtokra, a barackskaira a becsértéket jóval meghaladó összegekként van a többi közt egy 60.000 és egy 50.000 forintos összeg betáblázva. Maguk a két birtokra bekebelezett összegek felhaladják a fél millió forintot, s még ezenkívül vannak a pénzüzetek és uszorosok tárcáiban rejlő nagyszámú váltók, melyeknek mennyisége csak ezután lesz megállapítható. Az Egyetértés háromszázezer forintig uszik ebben a váltó tömegben. — A képviselők közül a függetlenségi kör több tagja van érdekelve a váltókon. Így F. S. somogyi képviselő a kaposvári takarékpénztár utján tízezer frtig. M. L. közel nyolcezer frtig mások kisebb-nagyobb összegekig. Nem érdektelen a körülmény, hogy Eö. K. képviselő az eszlári per alatt, hogy alap támogatását biztosítsa az ügynek, több ezerre rugó összegre állott váltó-kötelezettségbe, de mikor a fizetésképtelenség előre veté árnyékát, nem polgári tárgyat fenyegetőzéssel igyekezett a nagyobb összegű váltók kötelezettségéből kilépni, ami sikerült is, mert jókora összegek tekintetében még ideje korán kieresztették.

— **Nagy lépés.** A budapesti főpostán szombaton éjjel egy Bécsbe szóló 240.000 forintnyi pénzküld-

ményt elloptak. A Posta Közlöny az igazgatóság-tól nyert értesülés alapján az esetről a következőket írja: Az országos postapénztár tegnap délelőtt a bécsi postaigazgatósági pénztár részére 400.000 forintot adott fel három vasládában, melyek mindegyike harminc kilogramm súlyú volt. A főpostahivatal pénzes levél felvételi osztályában a három vasláda délután négy óráig a felvevő és rovatoló tisztviselők őrizete alatt állott, délután négy órakor adattak át a szolgáltnak becsomagolás végett. Holmok szolgálja végezte e teendőt, ki a ládákat külön-külön az e célra szolgáló ugynevezett kezelési kosarakba helyezte el és a málfeladási osztály ajtajában egymás tetejére állította, hogy az induló karriol kocsiba berakja. A Budapest-Bécs I. számú mozgópostával továbbítani szokott anyag rendesen nem fér el egy kocsiban, így történt most is; már egy kocsit utnak indítottak a délkeleti vasút pályaudvarára, midőn a rakodással megbízott Holmok szolgálja észrevette, hogy csak két szekrény van. Azonban ezt is beletette a kocsiba, mely néhány perc múlva indult. Ekkor tett jelentést a rovatoló tisztnek, hogy egy szekrény hiányzik, mire az osztályvezető ellenőr és Obadich János, a főpostahivatal főnöke, rögtön a koci után küldtek, hogy megállapíthassák, vajon a szekrények közül melyik hiányzik. Midőn a szekrények visszahozattak a főpostahivatalhoz, kitűnt, hogy az hiányzik, mely kétszáznegyvennyolcezer frtot tartalmaz. Obadich János főnök a történetről rögtön jelentést tett Zobel postaigazgatónak, ki rendőrség után küldött. Miután a málfeladási és szomszédos kezelési osztályok helyiségeinek átkutatása semmi eredményre nem vezetett, Karácsony rendőrfogalmazó, Holmok átadó, Feith átvevő és Babay rakodó szolgáltnak, valamint az összes tisztviselőket, kiknek kezén a szekrény keresztülment, kiballagatta. A három szolgált azonnal letartóztatta. Obadich főnök az egész éjen keresztül a kutatással volt elfoglalva, de eredmény nélkül. A postaigazgatóság kora reggel jelentést tett a miniszteriumnál. A postaigazgatóság előtt valószínűnek mutatkozott, hogy a szekrény tévedésből a buziási, vagy kolozsvári postával küldetett el, mert ily üres szekrényt kellett küldeni Nagyváradra, Temesvárra és Nagy-Szebenbe. Távirati kérészközlésre tagadó válasz érkezett. Ennélfogva a jelentések oda mutatnak, hogy a szekrény ellopott. A szekrényben 35 drb ezeres, 130 db százas bankegy volt, a többi apróbb államjegyek voltak. A postaigazgatóság Radich Gyula postafelügyelő bízta meg a vizsgálattal, mivel Minorich és Paupera rendőrfogalmazók együttesen hallgatták ki a tisztviselőket és a letartoztatott szolgáltnak. Rendőrség és postafelügyelő ma este újból kihallgatták a szolgáltnak. A Bécsbe megérkezett szekrényekben átlukasztott bankjegyek voltak 160,000 frt értékben.

— **Zrinyi és Frangepán** vértanuknak még épségben lévő csontjai a bécsúj helyi templom restaurálása alkalmával megtalálván, Sopron város több lelkes férfia, egyelőre csak szűk körben, azon eszmét pendítette meg, hogy a vérpádon kivégzett vértanúk ereklyéit hazai földre, Sopron városába hozassák és ott nagy ünnepélyességgel tessenék le őket nyugalmra. Ama lelkes férfiak egyike közelebb föl is utazott Bécs-Ujhelybe, hogy az ottani városi plébániahivatalnál az ereklyék átadását kieszközölje. De ki írhatja le meglepetését, midőn tudára adták, hogy a vértanúk földi maradványai már nincsenek ott, hanem elszállították Horvátországba — Zágráb városába.

— **Egy zsidó éltörténete.** Egy gazdag zsidó földes urat temettek el a napokban Budapesten okányi Schwarcz Salamont. Schwarcz Salamon még a negyvenes évek elején, — rongyos batyúval a hátán — érkezett meg Bihar megyének Békésmegye szélén fekvő Okány nevű községébe. Az idősebb emberek nagyon élénken emlékeznek még a házaló zsidóra, ki tőlük a tollat és nyulbort elhordogatta — olcsó árakon, rövid idő alatt annyira vitte dolgát, hogy a mondott helyen egy földes ur korcsmáját árendába vehette. — A korcsma vetette meg neki is, mint a legtöbb zsidónak a gazdagság ágyát. Különböző gesztülések, melyekről Bihar megyében és a szomszédos törvényhatóságokban igen sokat beszélnek, alig pár év alatt a gazdag ember hírébe hozták. Ennek hatása alatt történt az, hogy a pénzre szorult földes ur birtokának haszonbérbe vételével Sch ot kínálta meg. A még csak kevéssel azelőtt házaló Sch immár korszáros, haszonbérelő s igen-igen gyorsan földbirtokos, majd csakhamar nagy földesur lett. A legdusabban termő herceg Eszterházy és gróf Szapáry urodalmak kizárólagos tulajdonáivá lettek Ebbeli sikereinek előismerésül megnyerte a magyar nemesség címét az „okányi” előnévvel. Családjának uri nevelést adott és megvette a fővárosban a Zrinyi-utcai gróf Nádasdy-téle palotát, s ott fényes háztartást tartott. Az anyagi jólét legmagasabb fokán meghalt a napokban Budapesten 66 éves korában. Nagy számu családot és ezekre körülbelül hetvenezer (70,000) holdföldet. — azelőtt magyar mánások birtokait — hagyta maga után. Okányi Sch. Salamon a tiszaezslári sskter perben a zsidók védelmére 30,000

frtor, mondd harminc ezer forintot adott egy maga, csoládja pedig az elhunyt temetése alkalmából a fővárosi szegényeknek 300, mondd háromszáz forintot adományozott.

*

— **A zsidó alávalóság**nak nem mindennapi példája tartja most a budapesti kir. tszék figyelmét lekötve. A kizárólag zsidó forrásra utalt budapesti lapok, mint a kaposvári „Népjóga” írja, ez esetben „Az ellopott akták” cím alatt csupán annyit közölnek, hogy a „Berger és társai”-féle hamis tanúzási bűnperben a vizsgálati iratok egyrésze elveszett s a vizsgálat semmi támpontot sem nyújtott arra nézve, hogy ki lehetett a tolvaj, és hogy emmiatt a nagyterjedelmű bűnperben a különben is hosszúra nyúlt vizsgálatot újból kell kezdeni. E zsidó közleményből csupán annyit az igaz, hogy az iratokat ellopták. A tolvaj és bűnre csábító ellenében azonban a vizsgálatot meg nem szüntették, mert az most is folyamatban van. Az a kérdés, kiknek érdekében állott az iratok eltüntetése? A vádlottaknak. Kik a vádlottak? Felelet: zsidók. A törvényszék tehát tisztában van azzal, hogy aktalapásban, ha nem is közvetlenül, de közvetve, mint bünszerző és vesztegető zsidó működött közre — nyomorult fizetéssel ellátott s pénzzel eltántorított, hivatali alkalmazottak felhasználásával. A vizsgálat során kiderítették azon hivatali alkalmazottakat, akiknek kezén az ellopott akták keresztülmentek. Kettőn voltak. Mind a kettőt elcsapták rögtön állásaikból s ellenük vizsgálatot indítottak. Újabb értesülésünk szerint az akta tolvajt Kaposvárott fogták el Flesch bordélyháztulajdonos fia személyében. Ez a zsidó gyerek már egy ízben a kaposvári kir. járásbírósnál is volt alkalmazva, hanem bélyeg- és aktalapásért börtönbe került; bámuljuk, hogy jutott ez ismert tolvajnak hely ismét kir. hivatalban! Egyébiránt ez esetben is megvan haszna azon tapasztalásnak, hogy a zsidó nem való közhivatalnoknak sem, mert zsidó érdek- és rebachért kész nemcsak hivatali esküjét, (mely őt vallásánál fogva ugy sem kötelezi) megszegni, de még a zsidót kompromittáló bűnjeleket, sőt iratokat is eltüntetni.

Közgazdaság.

Magyar borok kivitele Oroszországba.

A kiewi osztrák-magyar konzul a következőket jelenti:

Az oroszországi borforgalmi területen leginkább két irány észlelhető, az egyik a fehér boroknál általában, amennyiben azok az uralkodó keresletből legnagyobb részt ki vannak zárva — mely körülmény leküzdése azonban borkivittel foglalkozó kereskedők feladata nem lehet; a másik pedig a vörös boroknál tűnik föl, minthogy azokat a közönség csak asztali borok minőségében keresi: minek folytán a jobb minőségű vörös borok kerdősége lendületnek nem indulhat. Ennek megvilágosításul szolgáljon a következő.

Míg a besszarábiai fehér borok — különbség nélkül azok minőségére — Kischeneffben akónként

alig érnek el 2—3 rubel árt, Odesszában már végre is alig akadnak, itt pedig teljesen ismeretlenek. A Krim erősebb minőségű vörösborterményeit egyedül csak silány borok keveréséhez használják föl, s végre a különösen tüzes boroknak ismert Kachelim borok a szállítási előnyök és ezekből eredő olcsóságuk dacára — még magában Odesszában sem bírnak a kereslet színvonalára vergődni.

Ezek ellenében azonban a Kaukázus keleti részeiből származó vörös (Matras) borok — melyek kellemességöknél fogva a bordeauxi bor utánzására leginkább alkalmasak — nagyobb forgalomnak örvendenek; mert azok Astrachan (Kizlar központtal) érintésével mint kaukázusi borok érkeznek ugyan Moszkvába, honnan azonban már mint francia termények jönnek forgalomba.

Ott, hol az itt jelzett körülmények fel nem tehetőek — tehát drágább és finomabb minőségű (dessert) boroknál — s nevezetesen a lengyel tartományban, ideértve Wolhyniát és Podoliát is, hol e tekintetben egészen más izlés irányadó, a magyar borok nem csak hogy ismeretesebbek, hanem már meglehetősen meg is honosodtak és különösen a lengyel földbirtokosoknál nagy kedveltségnek örvendenek; minélfogva csakis a már meglevő összeköttetések fentartása és fejlesztése válik szükségessé.

Különösen pedig a kiewi piacot kell itt felmelnem, mely ugy a kereskedelmi, valamint más tekintetben is Varsó város fiókjának tekinthető, s hol jelenleg már nagyobb mennyiségű magyar borok raktáron is található; de ezen körülmények, itteni borkereskedőkkel való újabb összeköttetések létesítését senkinek sem teszik ajánlatossá, ha csak az illető azon előnyös helyzetben nincsen, hogy a varsói borkereskedők részéről őt fenyegető versenyt ellensúlyozhassa. Minthogy azonban új és itt még ismeretlen borfajoknak behozatala tetemes anyagi áldozatokat igényelne, ez oknál fogva ily kísérletezés csak jól rendezett és kellő alappal bíró nagyobb cégek által lenne eszközölhető.

Megemlítendő még az is, hogy amennyiben a beviteli vám és szállítási költségek minden idegen bornál hektoliterenkint körülbelül 45 rubelre tehetőek, a kereslet leginkább a drágább minőségű borok felé irányul, amiért is és mert a palackozott borok még nagyobb vám alá esnek, mint hordóban szállított borok, palackborok 5 rubelen alól nem igen vásárolhatók.

Igy például a közönséges bordnauxi ugy mint a villányi asszúbor, illetve a legjobb minőségű villányi bor, hektoliterenkint 82.80 márkánál nem drágább, mihez képest az (140 palackot számítva 100 literre) palackonként 70—75 kopeknél többet nem kerül. A szállodákban azonban ugyanezen bort már 2 rubellel fizetik.

A magyar boroknak ide bevezetése — illetve azoknak megkedveltetése céljából, egy kellő kényelemmel ellátott borsarnoknak a Varsóban nagy számmal létező ilyenféle üzletek mintájára berendezése igen ajánlatos lenne, mert ily helyiségek itt eddigelé egészen ismeretlenek és igen valószínű, hogy egy ilyen borsarnok jó üzletnek bizonyulna. A városi borsarnokok — hol legnagyobb részt magyar borokat fogyasztanak — délelőtt és este

igen látogatott helyiségek. Az engedélyezési költség ez esetben 600 rubelre, a házber pedig 3000—4000 rubelre menne.

Legújabb.

A kormány kiadta a parancsot a főispánoknak, hogy megyéikben sorra látogassák meg a mágnásokat s azokat, akik a zsidó-keresztény házasság mellett vannak, beszéljék rá, hogy fölmenjenek az országgyűlésre, akik pedig ellenzik, minden módon az otthonmaradásra bírni iparkodjanak. Arról is gondoskodott a kormány, hogy a zsidóembora mágnások, ha nem folyomodtak is, mind kapjanak kir. meghívót, de a javaslat ellenzőinek folyamodását majd csak a szavazás után intézik el.

* * *

Madridban még mindig tart a válság. A Alfonso királyra nézve csak két választás van: a Cortes fölösztatása a dinasztikus-erzelmű baloldali kabinet megtartásával, vagy konzervatív kormány. — Lopez Dominguez viselkedése némi aggodalmokat támaszt. Nagyon iparkodik bizonyos eshetőségekre a katonaságot magának biztosítani.

* * *

Anglia a Khedive kérésére azt a tanácsot adta, hogy vonja vissza seregeit egész a második nilusi zuhatagig. Ez egyértelmű lenne a Nubia határáig való visszavonulással s esetleg nemcsak Sudan, hanem Dongola és Nubia föladását is jelentené.

A „Pozsony” táviratai.

Temesvár, jan. 7. Zsidó körökben nagy az aggodalom, hogy a zsidó-keresztény házasság esetleges elfogadásának híre a népet újabb kitörésre fogja készíteni.

New-York, jan. 7. Óhío állam Cleveland nevű városában tegnap Park-színház több más épülettel együtt hamuvá égett.

London, jan. 7. Wigan mellett, Lancaster grófságban egy roszakat vasúti hid szétbontás közben leszakadt és 7 munkást eltemetett. Hat élve maradt nagy sebekkel, a hetedik meghalt.

Washington, jan. 7. A bellvillei templom és apáca zárda Illinois államban lángok martaléka lett. Őt apáca közül, kik a lángokon keresztül törtek ki, egy meghalt.

Ráth Ferenc,

felelős szerkesztő s kiadótulajdonos.

K I S H I R D E T Ő .

E rovatban közölt hirdetmények után minden szóért 2 krajcár fizetendő.

Egy okleveles tanítónő,

ki a magyar és német nyelvet beszéli, óhajtna mérsékelt díjért bármely korú gyermekeket oktatni. Elfogad társalgónői állást is. Pövebbet a kiadóhivatal.

Házmesternek

ajánkozik egy 45 éves, egészen munkára képes, korábban kőműves mesterséget űzött s ilyen minőségénél fogva a házi felügyeletet sikeresebben kezelheti. Levelek „M—k” jegy alatt a kiadóhivatalhoz intézendők.

Egy nő,

aki a magyar és német nyelvben, valamint kézimunka- és zongoratanításban is jártas, óhajtna mint bonne, vagy mint házikisasszony, városban vagy falun alkalmazást nyerni.

Két szép utcai lakás,

látogatott utcában a város legszebb és legegészségesebb részén melyeknek mindegyike 4 utcai-, 1 udvari-, 1 előszoba, bonyha, mosókonyha, p. nec. padlástól áll. és egyike kizárólag az 1-ső másika a 11-ik emeletet teljesen elkülönítve képezi, 1884. évi április 1-vel bére adandó. Tudakozásokat a kiadóhivatal fogad el.

Társalkodót

keresnek vidékre, a ki magyar, német, francia és angol nyelven fölolvadni képes, enciklopedikus műveltsége van s titkári teendőket teljesítésére is alkalmazható. Leveleket a lapok szerkesztősége fogad el.

Egy magyar leány,

ki minden házi munkához ért, cseledekép felfogadatik. — Bővebb felvilágosítást a kiadóhivatal ad.

Két tanuló

teljes ellátást kaphat oly tisztességes családban, ahol zongora használatán kívül francia s angol nyelvben is vehetnek leckéket. Levelek D—r jegy alatt a kiadóhivatalban küldendők.

Egy fiatal kisasszony,

ki németül és magyarul beszél, a háztartás vezetését érti és az összes kézimunkákban jártas, jól zongorázik, alkalmaztatni óhajtna mint házikisasszony vagy gyermekek mellé mint nevelőnő.

Egy műkertész,

kinek családi vi zonyai miatt kellett urát elhagyni. Hasonló minőségben keres alkalmazást. Bizonyítványai között külföldi szakemberek elismerő nyilatkozatai is vannak. Leveleket „Flóra” cím alatt lapunk kiadóhivatala fogad el.

Egy kétemeletes új ház,

mely még adómentes, és a város igen szép és egészséges részében fekszik főzsonyban, szabad kézből elad. Alkuszok közvetítése egészen ki van zárva. Leveleket R—y jegy alatt a kiadóhivatal fogad el.

Gazdasszonyi állást

keres egy középkorú özvegy nő magányos úrhoz, aki a házgondozást érti, külső-belső gazdaság vezetésében alaposan jártas.

Egy fiatal erdész,

ki állás után tisztességes jövedelemmel rendelkezik, komoly szándékból kíván 18—20 éves tisztességes hajadonokkal ismeretséget kötni. A vagyoni helyzete nézve nagyobb igénye nincs, de a házias nevelésre nagy súlyt fektet. Levelek „Hymen” cím alatt a kiadóhivatalba küldendők.